

Dienvidkurzemes novada pašvaldība

Lielā iela 54, Grobiņa, Dienvidkurzemes novads, LV-3430, reģistrācijas Nr.90000058625,
tālr. 63490458, e-pasts pasts@dkn.lv, www.dkn.lv

Izglītības, kultūras un sporta komitejas sēdes protokols

Dienvidkurzemes novads, Grobiņa, Lielā iela 54, 1.stāva sēžu zāle

10.09.2025.

Nr. 11

Sēde sasaukta 2025. gada 10. septembrī plkst. 13:00

Sēde sākta 2025. gada 10. septembrī plkst. 13:04

Sēde slēgta plkst. 15:04

Sēdē piedalās 7 komitejas locekļi:

Linards Tiļugs, Raimonda Ābelīte, Sandris Bēča, Imants Ozols, Raimonds Reinis, Laila Roga, Ainars Cīrulis

Sēdē piedalās:

Ginta Kampare, Uldis Kristapsons, Ģirts Osis, Kristīne Feldmane, Andrejs Radzevičs, Inese Melķe, Andris Jankovskis, Inta Šoriņa (Nodibinājuma "Liepāja 2027" valdes priekšsēdētāja), Eva Ciekurze (valdes locekle finanšu un juridiskajos jautājumos).

Attālināti: Madara Lagzdiņa, Iveta Samoviča, Evija Farbotko, Vizma Garkalne, Jānis Neimanis, Kristīne Pastore.

Sēdi vada Linards Tiļugs

Sēdi protokolē Agnese Muzikante

Sēdes veids: atklāta.

Sēde tiek ierakstīta audioierakstā.

Sēdes darba kārtība:

1. Par Zanes Rences iecelšanu Grobiņas Mūzikas un mākslas skolas un Grobiņas Skolēnu interešu centra direktores amatā
2. Informatīvs ziņojums par situāciju Dienvidkurzemes pašvaldības izglītības iestādēs mācību gada sākumā – problēmas un iespējamie risinājumi
3. Informatīvs ziņojums par nodibinājuma "Liepāja 2027" aktualitātēm sadarbības ar Dienvidkurzemes pašvaldību kontekstā

1.§

Par Zanes Rences iecelšanu Grobiņas Mūzikas un mākslas skolas un Grobiņas Skolēnu interešu centra direktores amatā

- Linards Tiļugs piesaka darba kārtības jautājumu.
Aicina ziņot konkursa vērtēšanas komisijas priekšsēdētāju Andreju Radzeviču.
- Andrejs
Radzevičs ziņo par darba kārtības jautājumu.
Informē, ka konkurss noritēja atbilstoši likuma prasībām, kandidāti tika vērtēti atklātā kārtībā, un katram bija iespēja 40 minūšu garumā prezentēt sevi un atbildēt uz jautājumiem. Kandidāti bijuši ļoti atšķirīgi, ar dažādām personībām un pieejām, kas padarīja izvēli sarežģītāku.
Rezultātā komisija izvēlējusies Zani Renču. Viņa iepriekš strādājusi tūrisma jomā un iesaistījusies dažādu programmu veidošanā valsts līmenī, tai skaitā ar starptautisku pieredzi. Kandidātes redzējumā nozīmīga vieta ir starptautisko projektu attīstīšanai Grobiņas iestādēs. Lai gan tiešas profesionālās pieredzes mūzikas un mākslas skolā nav, viņai ir saikne ar šo jomu, jo viņa pati bērnībā apguvusi mūzikas un mākslas izglītību pamatzglītības līmenī. Izvēlētais kandidāts varētu iestādei dot jaunu elpu un plašāku redzējumu nākotnes darbā.
- Laila Roga norāda, ka, lasot Zanes Renčas attīstības stratēģiju, radies iespaids, ka kandidāte vēl īsti nav izpratusi iestādes specifiku. Proti, dokumentā tiek minēta pieaugušo izglītības programmu attīstība, bet Grobiņas skolēnu interešu centrs darbojas bērnu un jauniešu, nevis pieaugušo izglītības jomā. Tas nav kritiski, bet ir svarīgi, lai jaunā direktore šo aspektu apzinās.
- Andrejs
Radzevičs atzīst, ka šāda nianse varēja būt, taču uzsver, ka kandidātes plašā pieredze iepriekšējās izglītības un projektu jomās varētu nest pozitīvu pienesumu Grobiņas pusei, īpaši starptautisko sadarbību veidošanā.
- Linards Tiļugs saka, ka piedalījies komisijas darbā, piekrīt Andrejam un atzīmē, ka visas trīs kandidātes bijušas ļoti spilgtas personības ar interesantu iepriekšējo pieredzi. Tomēr, izvērtējot pēc kritērijiem, komisija lēmusi par labu Zanei Rencai. Linards piebilst, ka arī pārējām kandidātēm būtu vieta novada izglītības sistēmā, jo katrai bijusi sava unikāla pievienotā vērtība. Uzsver, ka jebkuram jaunam vadītājam sākumā būs kādas neskaidrības, taču pieredzējušie kolēģi varēs sniegt atbalstu un padomus. Viņš atgādina, ka valstī šobrīd ir ap 50 izglītības iestāžu direktoru vakances, jo daudzi cilvēki nevēlas uzņemties šo atbildību. Tādēļ Grobiņai esot bijusi īpaša iespēja – izvēlēties starp trīs kandidātēm.
- Andrejs
Radzevičs papildina, ka izraudzītajai kandidātei ir arī maģistra grāds izglītības vadībā, līdz ar to viņa ir profesionāli sagatavota gan kā pedagoģe, gan kā skolas vadītāja.

Par lēmumu balso:

"PAR" - 6 (Sandris Bēča, Ainars Cīrulis, Raimonds Reinis, Laila Roga, Linards Tiļugs, Raimonda Ābelīte)

"PRET" - nav

"ATTURAS" - 1 (Imants Ozols)

NOLEMJ: Atbalstīt lēmuma projektu "Par Zanes Rences iecelšanu Grobiņas Mūzikas un mākslas skolas un Grobiņas Skolēnu interešu centra direktores amatā" un virzīt uz domes sēdi.

2.§

Informatīvs ziņojums par situāciju Dienvidkurzemes pašvaldības izglītības iestādēs mācību gada sākumā – problēmas un iespējamie risinājumi

Linards Tiļugs	piesaka darba kārtības jautājumu. Aicina informatīvi ziņot Dienvidkurzemes novada Izglītības pārvaldes vadītāju Gintu Kampari.
Ginta Kampare	ziņo par darba kārtības jautājumu. Sniedz izvērstu pārskatu par 2022./2023. mācību gada sākuma situāciju novada izglītības iestādēs. 2022./2023. mācību gada sākumā kopējais bērnu skaits novadā samazinājies, īpaši pirmsskolās – par 77 bērniem mazāk vecumā līdz 6 gadiem. Tas atspoguļojas arī pirmajās klasēs, kur audzēkņu skaits samazinājies. Lielākais bērnudārzs "Pienenīte" Grobiņā ir pārpildīts, kamēr citās iestādēs bērnu skaits ir līdzīgs, bet telpu izmantojums nevienmērīgs. Vairākās mazās pirmsskolas iestādēs ir tikai 40–50 bērni, bet tiek uzturēts pilnas slodzes vadītājs, kas rada papildu izmaksas. Skolās kopumā kritums nav krasas, bet vērojams samazinājums Aizputes vidusskolā, īpaši vidusskolas posmā. Savukārt Nīcā un Padūrē skolēnu skaits pieaudzis profesionālās ievirzes dēļ.
Raimonda Ābelīte	vaicā vai samazinājums skolu audzēkņu skaitā ir tikai bērnu skaita krituma dēļ vai arī migrācijas ietekmē. Norāda, ka vecākiem ir interese saprast, kāpēc bērni pāriet no vienas skolas uz citu.
Ginta Kampare	atbild, ka līdz šim šāda analīze nav veikta, jo pārvietošanās starp skolām turpinājās līdz pat septembra sākumam. Skaidro, ka Aizputes gadījumā galvenais iemesls ir bērnu kopskaita kritums, kas turpināsies vēl vairākus gadus.
Uldis Kristapsons	Norāda, ka bērnudārzu situācija Aizputē un Grobiņā ir krasi atšķirīga – Aizputē bērnu skaits ir krietni mazāks, un vaicā, kur tad šie bērni pazūd, vai tiešām viņi aiziet citur.
Ginta Kampare	skaidro, ka Grobiņā bērni pēc bērnudārza turpina mācības Grobiņas skolā, tādēļ tur saglabājas lielāks skaits.

Laila Roga	piebilst, ka Grobiņa kļuvusi par centru, jo reorganizāciju rezultātā, piemēram, Bārtā vairs nav skolas, un tas rada pieplūdumu. Aizputes gadījumā, ja pieskaita klāt Aizputes pagastu un Kazdangu, aina būtu līdzīga un nebūtu tik krasas atšķirības.
Raimonda Ābelīte	uzsver, ka svarīgākais ir noturēt bērnus novadā, neatkarīgi no tā, vai kāda skola samazinās no 430 uz 400 vai no 150 uz 120 skolēniem. Galvenais ir saprast, kurš bērnu samazinājuma īpatsvars rodas tāpēc, ka konkrētajā gadā dzimuši mazāk bērnu, un kurš – tāpēc, ka skolēni emigrē uz citām pašvaldībām vai uz Liepāju. Rosina analizēt tieši emigrējušo skaitu, virzienu un iemeslus. Aptauju nevajag veikt steidzīgi septembrī, bet gan vasarā, kad vecāki un skolēni plāno, kur mācīties pēc 9. klases vai citā posmā. Tad varētu saprast, kādi faktori ietekmē izvēli, un laicīgi pielietot reklāmas un informācijas kampaņas, jo “tas, kas labāk strādās, tas bērnus arī noturēs”.
Laila Roga	norāda, ka paralēli diskusijām par skolēnu skaitu jārisina arī autobusu jautājums, jo pašlaik novada maršrutu tīkls nav sakārtots. Ir vietas, kur kursē autobusi, bet to izmantošana ir ļoti maza, līdz ar to tas ir neefektīvi un rada liekus izdevumus. Piemin situāciju ar Nīcas vidusskolu – pašvaldība apmaksā autobusus, kas ved vairāk nekā 60 Liepājas bērnu uz Nīcu, savukārt Grobiņā mācās arī Liepājas skolēni, bet viņiem transports jānodrošina par saviem līdzekļiem. Tas rada nevienlīdzību un netaisnību, jo viena grupa tiek subsidēta, bet otra – ne. Nākotnē nepieciešams pieņemt stratēģisku lēmumu par vienotu pieeju un loģistikas sakārtošanu. Dažviet vienā pieturvietā pulcējas autobusi no četrām dažādām izglītības iestādēm, kas norāda uz koordinācijas trūkumu. Optimizējot maršrutus, būtu iespējams ietaupīt ievērojamus līdzekļus.
Andrejs Radzevičs	atgādina, ka jau pagājušā gada nogalē tika veikta aptauja starp 8. un 9. klašu skolēniem un viņu vecākiem, paredzot iespējamās pārmaiņas skolu tīklā. Aptauja tika atkārtota pēc vecāku padomes lūguma, un tās rezultāti tika analizēti komitejā. Argumenti, kāpēc bērni izvēlas vienu vai otru skolu, bijuši ļoti dažādi. Aptaujas laikā saņemtas sūdzības, ka daži skolas darbinieki mēģinājuši ietekmēt skolēnus, pat pie rokas pievedot pie ģērbtuvēm un norādot, ko rakstīt. Tas mazina aptaujas objektivitāti, tādēļ šobrīd būtu vērtīgi datus salīdzināt un atkārtoti izvērtēt nākamajās sēdēs. Pievēršas arī skolēnu pārvadājumu jautājumam. Jau iepriekš skolēnus veda no astoņām dažādām vietām un pats ir vērsies pie izpildvaras ar lūgumu ieviest vienotu regulējumu maršrutu tīklā. Tas līdz galam neizdevās, taču šobrīd, ir īstais brīdis, jo auditori jau analizē maršrutus un jaunais izpilddirektors savulaik pats sagatavojis ļoti detalizētus pārskatus Google Maps formātā. Uzsvēra, ka ir svarīgi viennozīmīgi definēt jēdzienu “ <i>tuvākā skola</i> ”, jo pašreiz vecāki var izvēlēties jebkuru, bet tad arī loģistikai jāseko līdzi. Pretējā gadījumā pārvadājumi notiek krustām šķērsām un resursi tiek tērēti neracionāli. Šis ir labs brīdis, lai sakārtotu gan autobusu tīklu, gan finansējuma sistēmu, jo šobrīd skolu

	pievilināšana notiek “gandrīz kā taksometru pakalpojums” – katrs sola aizvest bērnus uz savu skolu.
Laila Roga	papildina, ka skaidrs regulējums palīdzētu arī vecākiem – ja bērns tiek pieteikts konkrētai skolai, tad loģiski, ka vecāki paši arī būs gatavi nodrošināt nokļūšanu, ja izvēlas kādu citu skolu.
Raimonda Ābelīte	uzsver nepieciešamību pēc vienotiem principiem skolu tīkla jautājumos, lai novadā bērni netiktu “stumti” starp skolām, bet gan skolas kopīgi veidotu atbalstošu vidi, nevis konkurenci viena novada ietvaros.
Andrejs Radzevičs	saka, ka pirmais solis būtu komitejas lēmums, definējot “ <i>tuvākās skolas</i> ” jēdzienu. Iesaka ņemt vērā ceļu tīklu, distances un īpatnības, piemēram, maršrutu aplīšus vai ovālus, lai skaidri noteiktu, kura skola tiek uzskatīta par tuvāko konkrētam bērnam un kā bērnus vest uz izvēlēto izglītības iestādi. Šis jautājums ir izpildvaras kompetencē. Skolu un autobusu organizēšana tehniski ir nodota skolām un pārvaldēm, bet galīgā atbildība un koordinēšana ir izpilddirektoram. Viņš var izveidot darba grupu vai konsultēties ar nepieciešamajiem speciālistiem, bet galvenā lēmēja funkcija pieder izpilddirektoram, kurš ievieš vienotu sistēmu.
Linards Tiļugs	uzdod jautājumu par Rucavas pamatskolas bērnu skaita izmaiņām.
Ginta Kampare	skaidro, ka šī tendence sākusies jau pagājušajā gadā, īpaši izteikta 7.–9. klašu grupā, kur, piemēram, septītajā klasē bija vien trīs skolēni. Tā kā ar valsts mērķdotāciju šādu grupu uzturēt nav iespējams, tika pieņemts lēmums šos trīs bērnus vest uz Nīcas skolu. Arī citu klašu vecāki nereti izvēlas laist bērnus uz Nīcu, jo autobusi kursē un tas ir viņu lēmums. Jau piecus gadus nav sakārtots skolu autobusu tīkls – daļa autobusu pieder skolām, daļa pārvaldēm, tādēļ situācija ir ļoti sadrumstalota. Kā piemērs - Krotes pamatskola, kur visi bērni tiek atvesti no citurienes, bet uz vietas skolēnu nav, līdz ar to grūti piesaistīt arī skolotājus. Šobrīd notiekošais audits par skolām un maršrutiem varētu dot stabilu pamatu turpmākiem lēmumiem.
Linards Tiļugs	norāda, ka Rucavas pamatskolas 7.–9. klasēs kopā mācās tikai pieci skolēni – septītajā klasē divi, astotajā trīs. Jautāja, kā šādos apstākļos vispār iespējams nodrošināt mācību programmas īstenošanu.
Ginta Kampare	atzīst, ka situācija ir ļoti sarežģīta – ar tik mazu skolēnu skaitu nav iespējams saņemt mērķdotāciju pilnā apjomā, un skolai nākas domāt, kā apvienot priekšmetu mācības, vienlaikus nodrošinot arī individuālu pieeju. Skaidro, ka šobrīd vēl nav zināms, kāds būs finansējums pēc jaunā modeļa, jo ministrijas lēmumi kavējas, bet tarififikācijas process jau notiek.
Uldis Kristapsons	pauž bažas par Aizputes vidusskolu – lai gan desmitajā klasē ir tikai 19 skolēni, visā vidusskolā kopā 50, kas šķiet pārāk maz, ņemot vērā bērnu skaitu apkārtējos pagastos. Viņš uzsvēra, ka jāmeklē iemesli, kāpēc skolēni no Kazdangas un Kalvenes nepaliek savā skolā.

Laila Roga	atgādina, ka valsts politika paredz, ka apmēram puse skolēnu pēc 9. klases izvēlas profesionālo izglītību, puse – vidusskolu. Tādēļ dati jāvērtē kontekstā, skatoties, cik skolēnu absolvē devīto klasi Aizputē.
Uldis Kristapsons	saka, ka Rucavai bērnu skaits faktiski ir, taču viņi pāriet uz citām skolām, piemēram, Nīcu. Kritizē, ka par šo situāciju vajadzēja domāt jau pavasarī, nevis tikai augustā, un aicina pašvaldību un Izglītības pārvaldi rīkoties aktīvāk, lai nepieļautu skolas tālāku tukšošanos, pretējā gadījumā iestāsies “sniega bumbas efekts”. Aicina nevilcināties arī ar skolu autobusu jautājuma sakārtošanu.
Linards Tiļugs	piekrīt un sola runāt ar izpilddirektoru, lai precizētu rīcību.
Andrejs Radzevičs	atgādina, ka izglītības ministre 18. datumā ieradīsies vizītē, un uzsvēra, ka jau viņas virzītajā ziņojumā Dienvidkurzemes skolām norādītas neatbilstības kritērijiem. Iepriekšējā ministre mēģinājusi spiest uz skolu slēgšanu, bieži caur finansējuma samazinājumiem. Pierobežas skolām, tostarp Rucavai un Vaiņodei, vajadzētu piemērot īpašu atbalsta koeficientu, taču līdz šim no ministrijas šādi priekšlikumi nav guvuši atsaucību.
Laila Roga	norāda, ka 15. datumā paredzēta LPS sēde par jaunajiem noteikumiem, taču pauž neizpratni par to kvalitāti un pievienoto vērtību. Viņa uzsvēra, ka Nīcai piešķirts labāks koeficients nekā Rucavai, un šī nevienlīdzība nav pamatota. Izsaka gatavību pārstāvēt novadu, bet atzīst, ka nav pārliecināta par politisko subordināciju – ko viņa drīkst vai nedrīkst paust šādās sarunās.
Andrejs Radzevičs	saka, ka, izpētot statistiku par skolām, redzējis, ka dati tiek veidoti tā, ka tie neatspoguļo patieso situāciju, bet drīzāk kalpo valdības vajadzībām budžeta sadalē. Pieļauj, ka pats dosies uz 15. datuma sēdi un tur runās atklāti.
Imants Ozols	piebilda, ka realitāte ir skarba – bērnu skaits turpina samazināties neatkarīgi no politiskām diskusijām. Atgādina Aizputes pieredzi ar Apriķu pamatskolu, kur skolēni vienkārši izsīka.
Linards Tiļugs	aicina Izglītības pārvaldes vadītāju turpināt ziņojumu un ierosināja pēc tikšanās ar ministri 18. datumā rīkot neformālu deputātu tikšanos vai darba grupu, lai pārrunātu aktuālos jautājumus.
Ginta Kampare	prezentē pārvaldes prioritātes un projektus. Uzsver jauno skolu finansēšanas modeli, atbalstu pedagogiem un skolēniem, kā arī sadarbību starp pirmsskolām un tuvākajām skolām, kas jau devusi labus rezultātus, piemēram, Pāvilostā. Stāsta par dažādiem projektiem – portatīvo datoru piegādi, “Skolas somas” kultūrizglītības programmu, jaunu STEM un pilsoniskās līdzdalības iniciatīvu, kā arī atbalstu skolēnu

pašpārvaldēm un metodiķu darbu. Finansējums dažiem projektiem nav liels, tomēr pārvalde tos apgūst ar pašu spēkiem. Prezentācijā aplūko arī centralizēto eksāmenu rezultātus, uzsverot, ka matemātikas pārbaudījumu šogad novadā visi skolēni nokārtoja, taču vidusskolas posmā vēl ir, kur uzlabot kvalitāti.

Raimonds Reinis	uzdod jautājumu par pirmsskolām, vai tiek domāts par to apvienošanu zem vienas vadības, lai samazinātu izmaksas.
Ginta Kampare	skaidro, ka šāds redzējums ir – nelielās pirmsskolas ar 40–42 bērniem varētu apvienot ar tuvākajām izglītības iestādēm, saglabājot telpas, bet samazinot administrācijas izmaksas. Kā piemēri - Rucava, Pāvilosta un Kazdanga, kur to varētu izdarīt, kā arī norādīja uz analogiju ar Kalētiem. Šāda pieeja ļautu ietaupīt apmēram 350–400 tūkstošus eiro gadā. Līdzīgu modeli salīdzina ar Grobiņu, kur vairākas skolas un interešu centrs ir apvienoti vienā struktūrā, kamēr Aizputē līdzīgi audzēkņu skaita apstākļi prasa trīs vadītājus.
Uldis Kristapsons	pēc prezentācijas uzsvēra, ka mazās skolas, piemēram, Pāvilostas un Rucavas, spēj sasniegt izcilus rezultātus, īpaši devītajā klasē, un tas pierāda, ka kvalitāte nav atkarīga no skolas lieluma. Šīs skolas jāatbalsta ar pilnu atdevi.
Ginta Kampare	saka, ka Pāvilostas pamatskola jau trešo gadu sasniedz labākos centralizēto eksāmenu rezultātus, un mazās skolas spēj nodrošināt kvalitatīvu izglītību pat publiskajā telpā, kur vecāki bieži izsaka viedokļus. Ieteikusi direktoriem regulāri demonstrēt savus rezultātus un uzsvērt skolēnu panākumus, jo tas palīdz pārliecināt sabiedrību par skolas kvalitāti. Mazās skolas aktīvi iesaistās projektos, piemēram, Erasmus, Nordplus un “Sporto visa klase”, kā arī sadarbojas ar lielākām skolām, kas ļauj piedāvāt skolēniem plašāku iespēju klāstu.
Uldis Kristapsons	saka, ka šos panākumus vajadzētu arī aktīvi popularizēt, tostarp sociālajos tīklos, lai demonstrētu mazās skolas stiprās puses.
Ainars Cīrulis	izsakās par izglītības jomas prioritātēm novadā. Uzsvēra, ka jāsakārto skolu maršrutu tīkls, izmantojot ilgtermiņa plānošanu, kartogrāfiskos rīkus un izglītības speciālistu analīzi, lai nodrošinātu skolu apmeklējumu bērniem.

3.§

Informatīvs ziņojums par nodibinājuma “Liepāja 2027” aktualitātēm sadarbības ar Dienvidkurzemes pašvaldību kontekstā

Linards Tiļugs	piesaka darba kārtības jautājumu. Aicina informatīvi ziņot nodibinājuma “Liepāja 2027” valdes priekšsēdētāju Intu Šoriņu un valdes locekli finanšu un juridiskajos jautājumos Evu Ciekurzi.
Inta Šoriņa	prezentē kultūras galvaspilsētas sagatavošanās procesu un aktivitātes Dienvidkurzemes novadā. No kopējās programmas 45% veido pamata partneri, tostarp novada kultūras nodaļa, tūrisma aģentūra un radošās rezidences. Turklāt tiek rīkoti starptautiski konkursi kultūras projektu finansēšanai – Dienvidkurzemes novadā pieejami vairāk nekā 600 tūkstoši eiro. Šogad saņemti vairāk nekā 90 pieteikumi, un eksperti tos vērtēs. Šie projekti papildina pamata partneru aktivitātes un ietver arī nodibinājumu realizētās iniciatīvas, lai neradītu dublēšanos ar uzņēmēju darbību. Papildus tiek īstenoti mikrograntu projekti kopienu iesaistei, īpaši jauniešu programmās un brīvprātīgo aktivitātēs, lai veicinātu iedzīvotāju līdzdalību un jaunu tradīciju radīšanu. Tāpat tiek plānots kultūras tūrisma konkurss, kas ļaus veidot jaunas programmas un produktus ar ilgtermiņa ieguvumiem novadam. Aicina domāt par to, kādas aktivitātes pēc kultūras galvaspilsētas noslēguma būtu vērtīgi saglabāt Dienvidkurzemes novadā, īpaši skolās un dažādās auditorijās, lai paplašinātu kultūras pieejamību. Skaidro kultūras galvaspilsētas programmas organizāciju un finansēšanu Dienvidkurzemes novadā. Nodibinājums darbojas kā “smilšu pulkstenis” – resursi ienāk un tiek novirzīti konkrētām vajadzībām novadā, un neizlietotie līdzekļi var tikt izmantoti nākamajā gadā, saglabājot projektu kontinuitāti. Prezentē galvenos partnerus un projektus, tostarp sadalītus projektus, piemēram, Rimbenieks, Vasks, Ešenvalds, kuri aptver starptautiskus simpozijus un dzīvās vēstures festivālus, kā arī rezidences Pāvilostā. Šie projekti tiek koordinēti zem viena nosaukuma, bet nākotnē var tikt izvērtēti atsevišķi. Stāsta par “Ziemeļu saulgriežu” svinēšanu, kas paredzēta plašā maršrutā visā reģionā, iesaistot lauku sētas un māju kafejnīcas. Projekta īstenošana prasa loģistikas un transporta koordināciju, tostarp potenciālos papildus reisus sadarbībā ar Satiksmes ministriju. Min citus projektus, piemēram, Zentas Mauriņas literatūras nometnes un mākslas objektus, kas veicina kopienu iesaisti, sabiedrības veidošanu un kultūras pieejamību visā Dienvidkurzemes teritorijā. Administratīvie un mārketinga izdevumi tiek atsevišķi plānoti.
Ainars Cīrulis	jautā par Dienvidkurzemes “dārgakmeņiem” un kopējo finansējumu.
Inta Šoriņa	stāsta par diviem nozīmīgiem kultūras projektiem Dienvidkurzemē, kas saņēmuši 170 tūkstošus eiro. Pirmais – koncerts Pēterim Vaskam viņa 80. dzimšanas dienā Aizputes baznīcā, ar vietējiem un starptautiskiem māksliniekiem, lai koncertu varētu baudīt pēc iespējas plašāka publika. Otrais – Ērika Ešenvalda kormūzikas festivāls Priekulē, kas paredz starptautisku uzmanību un aktīvu vietējo kopienu iesaisti. Abi projekti popularizē Dienvidkurzemes kultūru un stiprina novada atpazīstamību.

Laila Roga	jautāja, vai šajos kultūras pasākumos tiks tirgotas biļetes vai tie visi būs bezmaksas iedzīvotājiem un partneriem.
Inta Šoriņa	atbild, ka Pētera Vaska koncerts būs biļešu pasākums — daļēji maksas, jo daži ielūgumi paredzēti viņam un ģimenei, bet vieta ir maza, tāpēc biļetes būs. Savukārt Ērika Ešenvalda koncerts būs pieejams plašai publikai, bez maksas. Ešenvalds īpaši komponēs jaunu skaņdarbu šim koncertam, un abi komponisti ir starptautiski atpazīstami. Projekta praktiskā producēšana tikko sākusies, un ar pamata partneriem tiks gaidīta regulāra atskaite par projekta progresu līdz pirmajam novembrim, pirms tiek izskatīts nākamais finansējums. Tas nodrošinās, ka darbi tiek veikti saskaņā ar iesniegto plānu.
Raimonda Ābelīte	jautāja, kā iedzīvotājiem paskaidrot 170 000 eiro izlietojumu divos gados Dienvidkurzemes novada kultūras pasākumiem, īpaši ņemot vērā, ka pasākumi tiks rīkoti ar biļetēm.
Inta Šoriņa	skaidro, ka biļetes tiks tirgotas, un ienākumi tiks ieguldīti atpakaļ pasākumos.
Laila Roga	komentē, ka mākslinieku cenas pieaug, ja pasākumu finansē pašvaldība, kas izskaidro lielās summas.
Linards Tiļugs	saka, ka interesanti varētu būt redzēt precīzu katra pasākuma sastāvu un izdevumu sadalījumu.
Eva Ciekurze	skaidro, ka nodibinājums darbojas kā “trešā persona”. Uzsver, ka Vaska jubilejas koncerts ir neliels, bet Ešenvalda jubilejas festivāls ļoti vērienīgs, ar divām skatuvēm, skaņu un gaismām, kas jāuzbūvē vairākām dienām. Lielākās izmaksas veido gan lielie kolektīvi, gan to transports, izmitināšana un skatuves infrastruktūra. Kopumā tas izskaidro, kāpēc šie pasākumi prasa ievērojamus līdzekļus.
Uldis Kristapsons	pauž bažas par kultūras pasākumu finansējumu Dienvidkurzemes novadā, īpaši par to, kā tiek tērēti pusmiljons eiro no nodokļu maksātāju naudas. Norāda, ka budžeta cipari šķiet “robaini” un lūdz sagatavot detalizētas tāmes katram pasākumam – cik maksā čuguna liešana, divas skatuves, tehniskais nodrošinājums, mārketinga un citi izdevumi. Vēlas, lai viss būtu pārredzami un saprotami, lai varētu redzēt, kā tieši nauda tiek izmantota. Jautā, vai ir iespēja mainīt pasākumu sarakstu vai pievienot jaunas aktivitātes, it īpaši Dienvidkurzemes novadā. Interesē, kāds ir aktuālais pārskats par līgumiem ar pamata partneriem, jo vien līgums neko nepaskaidro par reālo projektu norisi. Vēlas skaidrību, konkrētumu un ticību, ka pasākumi tiek īstenoti atbilstoši plānam, ar detalizētu budžeta sadalījumu un pārredzamību par izlietojumu.

- Eva Ciekurze skaidro, ka pasākumi, kas Excel failā atzīmēti zaļā krāsā, ir saistīti ar noslēgtiem līgumiem ar pamata partneriem, tostarp Dienvidkurzemes novada kultūras departamentu, un tos mainīt nevar. Nodibinājuma uzdevums ir uzraudzīt, vai piešķirtais finansējums tiek izmantots atbilstoši mērķim. Aicina deputātus detalizētās tāmes un citus datus prasīt tieši no Dienvidkurzemes kultūras nodaļas. Lai saglabātu Eiropas Kultūras galvaspilsētas titulu, ir jāveido jauna programma, nevis vienkārši jāfinansē esošie pasākumi, tāpēc diskusijas par izmaiņām var būt, bet ne absolūtā apjomā.
- Inta Šoriņa saka, ka caur nodibinājumu tiek apvienota Dienvidkurzemes pašvaldības nauda ar valsts budžeta līdzekļiem, tādējādi nodrošinot lielāku un mērķtiecīgāku publiskās naudas investīciju. Skaidro, ka tās pozīcijas, kas budžetā atzīmētas ar zaļo krāsu, īsteno konkrētie partneri, piemēram, Dienvidkurzemes novada Kultūras departaments. Viņiem ir pienākums ievērot Publisko iepirkumu likumu – ja, piemēram, skatuves izmaksas sasniedz 60 tūkstošus, tad noteikti jābūt iepirkumam. Savukārt pozīcijas bez zaļās krāsas naudas līdzekļiem tiek administrētas nodibinājumā, un arī tur, kur likums to prasa, iepirkumi tiek veikti. Norāda, ka attiecībā uz kultūras un mākslinieku pakalpojumiem likums paredz brīvāku regulējumu, ja izmaksas ir zem 42 tūkstošiem.
- Linards Tiļugs saka, ka nākamajai Kultūras komitejas sēdei nepieciešams sagatavot detalizētas tāmes par Pētera Vaska, Ērika Ešenvalda un Rimbenieka pasākumiem. Šo informāciju varēs pieprasīt no Dienvidkurzemes kultūras pārvaldes. Oktobra sēdei Kultūras pārvalde sagatavos materiālus, bet novembrī notiks padziļināta diskusija.
- Inta Šoriņa saka, ka regulāras tikšanās ir ļoti svarīgas, lai sekotu līdzi procesam un nodrošinātu kultūras sektora iesaisti, īpaši tādos lielos projektos kā Ziemeļu saulgrieži. Ierosina nākamo tikšanos novembra otrajā nedēļā un atgādina par 30. oktobrī gaidāmo Uzraudzības padomes sēdi ministrijā, uz kuru aicināti pārstāvji no Dienvidkurzemes, lai pie apaļā galda kopā ar ministri pārrunātu aktuālos jautājumus.
- Andrejs Radzevičs izsakās, ka Ērika Ešenvalda koncerts varētu izmaksāt mazāk, ja to veidotu pieticīgāk. Aicina sagatavot detalizētākus paskaidrojumus par izmaksām, lai nerastos šaubas par līdzekļu izlietojumu. Kritizē mārketinga un administrācijas izdevumu apjomu. Kamēr citās jomās pašvaldībai jādomā par taupību un iestāžu apvienošanu, uzskata, ka šeit nauda tiek tērēta pārāk brīvi.

Inta Šoriņa

uzsver, ka Dienvidkurzemes novadam kā pamatpartnerim ir tiesības atteikties no konkrētiem projektiem un tādējādi atbrīvot finansējumu. Tas ir iespējams ceļš, taču negribētu, lai saruna noslēgtos ar šādu negatīvu noskaņu. Aicina skatīties arī uz ieguvumiem, ko dod kopīgais darbs pie projekta, atgādinot, ka viņi visi strādā jau 499 dienas ar konkrētiem uzdevumiem. Tas nav kādas personas iegribas projekts, bet gan kopīgs darbs, lai izveidotu lielu programmu. Aicina definēt konkrētus jautājumus un precizējumus, kas nepieciešami, un apsolīja, ka komanda maksimāli centīsies sniegt atbildes un sagatavot visu, kas ir viņu spēkos.

Komitejas priekšsēdētājs

Linards Tiļugs
22.09.2025.

Komitejas sekretārs

Agnese Muzikante
22.09.2025.